

*Рівненський державний гуманітарний університет
Кафедра педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т.І.*

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ДОШКІЛЬНОЇ ТА КОРЕКЦІЙНОЇ ОСВІТИ

Збірник наукових праць студентів і молодих учених

ВИПУСК 1

Рівне – 2018

УДК 373.2+376
А 43

*Рекомендовано до друку Вченою радою РДГУ
(протокол №10 від 29.11.2018 р.).*

Редакційна колегія:

доктор педагогічних наук, професор *Володимир Миколайович Руденко*;
кандидат педагогічних наук, професор *Ілона Миколаївна Дичківська*;
кандидат педагогічних наук, доцент *Наталія Михайлівна Горопаха*;
кандидат педагогічних наук, доцент *Ольга Андріївна Козлюк*;
кандидат педагогічних наук, доцент *Ольга Іванівна Шадюк*;
викладач *Трачук Марина Віталіївна*.

Редакція не несе відповідальності за зміст публікацій та можливі помилки.

А43 **Актуальні проблеми дошкільної та корекційної освіти :** збірник наукових праць студентів і молодих учених. Випуск 1. – Рівне : РДГУ, 2018. – 200 с.

Опубліковані матеріали можуть бути корисними для студентів, аспірантів, педагогів закладів дошкільної освіти.

УДК 373.2+376

тощо. Саме за допомогою категорій «добро» і «зло» визначається моральний феномен, моральний аспект діяльності людини в її взаємодії в суспільстві, у ставленні до природи.

За допомогою казки найлегше пояснити дитині: що таке «добро» і «зло». Казкові герої завжди або хороші, або погані. Казка є одним із засобів виховання дітей старшого дошкільного віку. За словами В.О. Сухомлинського, казка для маленької дитини, є набагато більшим, ніж просто розповідь про фантастичні події, це спосіб пережити емоцій та почуттів головних героїв, вона навчає робити висновки та приймати правильні рішення, а це, в свою чергу, допомагає сформувати у дитини необхідні якості. Оскільки казки педагога наповнені зразками прояву необхідних дитині якостей, чіткі та зрозумілі для старшим дошкільникам вони повинні бути невід'ємною частиною змісту їх виховання у дитячому садку.

Зміст авторських казок В. О. Сухомлинського спрямований на виховання в людині добра, гідності, справедливості тощо. Його казки – справжня енциклопедія гуманізму, проголошення доброго, світлого, але не є чимось зовнішнім до людини, вони звернені до її ества, душі, серця.

Список використаних джерел

1. Белан Г.В. Формування системи ціннісних орієнтацій молодших школярів у спадщині В.О.Сухомлинського / Г.В.Белан // Педагогічний дискурс. – 2011. – №10. – С.48-51.
2. Петренко О.Б. Роль казки у формуванні орієнтації дитини на цінності своєї статі (на матеріалі спадщини Василя Сухомлинського) / О.Б. Петренко // Збірник наукових праць «Педагогічні науки». – 2009. – № 53. – С. 430.
3. Сурмило О.А. Вивчення педагогічних умов використання казки як засобу морального виховання старших дошкільників / О.А. Сурмило // Психолого-педагогічні науки. – 2014. – № 5. – С. 181.
4. Сухомлинський В.О. Пависька середня школа / Василь Олександрович Сухомлинський // Вибрані твори: в 5-ти томах. – К.: Радянська школа, 1977. – Т. 4. – 640 с.

ВИХОВАННЯ ІНТЕРЕСУ ДО ЗАНЯТЬ З ФІЗКУЛЬТУРИ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Муштук С. Ю., здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти II курсу спеціальності 012 Дошкільна освіта

Дичківська І. М. кандидат педагогічних наук, професор кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т.І.
Рівненський державний гуманітарний університет

Сучасний розвиток педагогічної науки в Україні характеризується пошуком та вдосконаленням шляхів формування особистості підростаючого громадянина. У Законі України «Про освіту», Державній національній програмі «Діти України» зазначається, що сьогодні особливого значення набуває єдність виховних впливів на дитину протягом усього періоду становлення особистості, починаючи з раннього дитинства. З огляду на це актуальним є питання вдосконалення фізичного виховання дітей, забезпечення їхнього повноцінного розвитку, готовності до навчання в школі.

Фізична культура посідає одне з провідних місць у вихованні гармонійно розвинутої особистості. Дошкільне дитинство – унікальний період у житті людини, коли формується здоров'я, здійснюється розвиток особистості. У той же час це період, у плині якого дитина перебуває в повній залежності від дорослих – батьків, педагогів. Тому неналежний підхід, поведінкові, соціальні й емоційні проблеми, що виникають у цьому віці, приводять до важких наслідків у майбутньому[2, с. 11].

Важливість виховання здорового способу життя у дошкільників обумовлена розумінням, що лише з самого раннього дитинства можна прищепити основні знання, навички і звички з охорони здоров'я, які згодом перетворяться у важливий компонент

загальної культури людини і вплинуть на формування здорового способу життя усього суспільства. Саме у дошкільному віці закладається майбутній потенціал здоров'я, це найважливіший час для виховання здорового способу життя. Діти дошкільного віку вже здатні розуміти й усвідомлювати залежність стану здоров'я від способу життя. Такий стан потребує пошуку оптимальних форм і шляхів зміцнення здоров'я дітей, зокрема, дошкільного віку. З огляду на це особливої актуальності набуває проблема фізичного виховання дітей старшого дошкільного віку. Для досягнення представниками цієї вікової групи належного рівня рухової підготовленості необхідно підвищити вимоги до організації та реалізації співпраці дошкільного навчального закладу і сім'ї як потужних виховних інститутів [4, с.55].

Інтерес – форма прояву пізнавальної потреби, що забезпечує спрямованість особистості на усвідомлення цілей діяльності і тим самим сприяє орієнтуванню, ознайомленню з новими фактами, більш повному і глибокому відображенню дійсності. Суб'єктивно інтерес виявляється в емоційному тоні, який набуває процес пізнання. Мотив – спонукання до діяльності, пов'язане із задоволенням потреб людини. Пов'язаний він із задоволенням наявних потреб суб'єкта діяльності, а тому відіграє спонукальну функцію, зумовлює предметну спрямованість активності людини. Розрізняючи мотиви, дитина розуміє, чому потрібно вчитися, але це може і не спонукати його до навчальної діяльності. Мотивація – система спонукань які зумовлюють активність організму та визначають її спрямованість. Навчальна мотивація ґрунтується на потребі, яка стимулює пізнавальну активність дитини, її готовність до засвоєння знань. Потреба не визначає характеру діяльності, її предмет окреслюється тоді, коли людина починає діяти. Спонукальна (мотиваційна) складова навчальної діяльності охоплює пізнавальні потреби, мотиви і сенси навчання. Важливою умовою учіння є наявність пізнавальної потреби і самовдосконалення, самореалізації та самовираження [5, с.128].

На жаль, за даними найоптимістичніших наукових досліджень, сьогодні фізичним вихованням дітей цікавиться не більше 20% батьків, педагоги повинні прагнути зробити батьків кожного вихованця прихильниками фізичної культури, а отже, своїми спільниками. Для успішного залучення всіх дітей до занять фізичними вправами необхідно, передусім, переконати батьків в оздоровчій ролі фізичної культури, показати їм, що в коло завдань фізичного виховання входить і формування звички до праці, зокрема навчальної.

Рухових дій переважно навчає дитячий садок. Для оздоровчо-загартовуючого впливу на організм, формування постави, виховання гігієнічних навичок – кращі умови має сім'я [3, с.6].

Учені вважають, що найефективнішою є фонові рухова активність, під час якої у вихованців виникають асоціації, тобто активізується образно-рухове сприймання. Передача знань під час гри дає змогу залучати не тільки довільну, а й мимовільну пам'ять дитини.

Однією з найактуальніших і найефективніших видів розвивальної гри є гра-стратегія – складна багатопланова діяльність, яка передбачає певну послідовність спрямованих сукупних дій усіх учасників гри, з якими треба домовитися, об'єднати зусилля, не раз робити особистий та колективний моральний та інтелектуальний вибір. Гра посідає чільне місце в системі фізичного виховання дошкільнят. Вона активізує дитину, сприяє підвищенню її життєвого тону, задовольняє особисті інтереси та соціальні потреби. Емоційно насичені фізично-ігрові вправи стимулюють інтерес до виконання тих чи інших дій, що активізують рухову та пізнавальну діяльність, фізичний розвиток особистості [1, с.5].

На формування інтересу до спортивної діяльності у старших дошкільників впливають наступні чинники: інтенсивний фізичний розвиток дитячого організму в старшому дошкільному віці обумовлює біологічну потребу в рухах, завдяки чому формується процесуальна мотивація. Врахування найсуттєвіших чинників та створення відповідних умов: проведення організаційних форм фізичного виховання на високому методичному рівні, самостійна рухова діяльність дітей у вільний від занять час сприяють вихованню навчально-пізнавальних, процесуальних, результативних мотивів та мотивів благополуччя, які

спостерігались в підвищенні інтересу дошкільного віку до занять фізичною культурою, різноманітних іграх виконання тих чи інших дій, що активізують рухову та пізнавальну діяльність спортивного змісту. Під час проведення заходів фізично-оздоровчого характеру для дітей створюється позитивна, емоційно-насичена атмосфера. Це є привабливим для дітей і сприяє виникненню стійкого інтересу до заняття фізичними вправами та підтримкою власного здоров'я.

Список використаних джерел

1. Богиніч О. Л. Фізичне виховання дітей дошкільного віку засобами гри: навч. посіб. / О. Л. Богиніч; Міністерство освіти і науки України, НПУ імені М. П. Драгоманова. – 2-ге вид. – К.: НПУ, 2007. – 140 с.
2. Змановский Ю.Ф. Здоровый дошкольник / Ю.Змановский // Дошкольное воспитание. –1995. – № 6. – С. 11-17.
3. Литвиненко І. Відповідальність за власне здоров'я формуємо разом з батьками / І. Литвиненко //Дошкільне виховання. – 2005. –№ 1. – С. 6-7.
4. Лохвицька Л. В. Дошкільникам про основи здоров'я: навч.-метод. посіб. // Л.В. Лохвицька, Т. К. Андрющенко. – 2-ге вид., оновл. – Тернопіль: Мандрівець, 2008. – 192с.
5. Лущик І.В. Фізичне виховання дітей дошкільного віку. Шостий рік життя [Текст] : [метод. посібник] / І.В. Лущик. – К.: Основа, 2007. – 224 с.
6. Ляшенко Г.І. Фізіологічні особливості дітей дошкільного віку / Г.І. Ляшенко. – К., 1982. – С.5-18.

ВИКОРИСТАННЯ МОДЕЛЮВАННЯ В РОБОТІ З РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ

Нездюр А. В., здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти IV курсу спеціальності 012 Дошкільна освіта

Маліновська Н.В., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т.І.
Рівненський державний гуманітарний університет

Ефективним напрямом вдосконалення процесу навчання дітей дошкільного віку рідної мови є використання наочного моделювання.

Психологічні дослідження О.В.Запорожця, О.М.Леонтєва, М.М.Подд'якова, Л.А.Венгера дозволяють стверджувати, що ще в дошкільному віці формується загальна пізнавальна здатність дитини – здібність до опосередкування, одним із видів якого є здібність до наочного моделювання.

Під наочним моделюванням психологи розуміють сукупність дій із побудови, перетворення й використання системи, яка сприймається наочно (схеми, абстракції, моделі). В основі моделювання лежить принцип заміщення реального предмета, явища, факту іншим предметом, зображенням, знаком, символом.

Умовними замінниками (елементами моделі) можуть виступати символи будь-якого характеру: геометричні фігури, символічні зображення предметів (умовні позначення, силуети, контури, піктограми), плани й умовні позначення.

У закладах дошкільної освіти метод наочного моделювання широко використовується з метою формування у дітей мовленнєвої компетенції. Цей метод сприяє кращому запам'ятовуванню дітьми змісту нового матеріалу, розвитку у них уяви, фантазії, образності мислення, від яких залежить яскравість і образність мовлення [2, с.53].

Формування навичок наочного моделювання відбувається в певній послідовності з постійним збільшенням частки самостійної участі дошкільників.

тощо. Саме за допомогою категорій «добро» і «зло» визначається моральний феномен, моральний аспект діяльності людини в її взаємодії в суспільстві, у ставленні до природи.

За допомогою казки найлегше пояснити дитині: що таке «добро» і «зло». Казкові герої завжди або хороші, або погані. Казка є одним із засобів виховання дітей старшого дошкільного віку. За словами В.О. Сухомлинського, казка для маленької дитини, є набагато більшим, ніж просто розповідь про фантастичні події, це спосіб пережити емоцій та почуттів головних героїв, вона навчає робити висновки та приймати правильні рішення, а це, в свою чергу, допомагає сформувати у дитини необхідні якості. Оскільки казки педагога наповнені зразками прояву необхідних дитині якостей, чіткі та зрозумілі для старшим дошкільникам вони повинні бути невід'ємною частиною змісту їх виховання у дитячому садку.

Зміст авторських казок В. О. Сухомлинського спрямований на виховання в людині добра, гідності, справедливості тощо. Його казки – справжня енциклопедія гуманізму, проголошення доброго, світлого, але не є чимось зовнішнім до людини, вони звернені до її ества, душі, серця.

Список використаних джерел

1. Белан Г.В. Формування системи ціннісних орієнтацій молодших школярів у спадщині В.О.Сухомлинського / Г.В.Белан // Педагогічний дискурс. – 2011. – №10. – С.48-51.
2. Петренко О.Б. Роль казки у формуванні орієнтації дитини на цінності своєї статі (на матеріалі спадщини Василя Сухомлинського) / О.Б. Петренко // Збірник наукових праць «Педагогічні науки». – 2009. – № 53. – С. 430.
3. Сурмило О.А. Вивчення педагогічних умов використання казки як засобу морального виховання старших дошкільників / О.А. Сурмило // Психолого-педагогічні науки. – 2014. – № 5. – С. 181.
4. Сухомлинський В.О. Пависька середня школа / Василь Олександрович Сухомлинський // Вибрані твори: в 5-ти томах. – К.: Радянська школа, 1977. – Т. 4. – 640 с.

ВИХОВАННЯ ІНТЕРЕСУ ДО ЗАНЯТЬ З ФІЗКУЛЬТУРИ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Муштук С. Ю., здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти II курсу спеціальності 012 Дошкільна освіта

Дичківська І. М. кандидат педагогічних наук, професор кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т.І.
Рівненський державний гуманітарний університет

Сучасний розвиток педагогічної науки в Україні характеризується пошуком та вдосконаленням шляхів формування особистості підрастаючого громадянина. У Законі України «Про освіту», Державній національній програмі «Діти України» зазначається, що сьогодні особливого значення набуває єдність виховних впливів на дитину протягом усього періоду становлення особистості, починаючи з раннього дитинства. З огляду на це актуальним є питання вдосконалення фізичного виховання дітей, забезпечення їхнього повноцінного розвитку, готовності до навчання в школі.

Фізична культура посідає одне з провідних місць у вихованні гармонійно розвинутої особистості. Дошкільне дитинство – унікальний період у житті людини, коли формується здоров'я, здійснюється розвиток особистості. У той же час це період, у плині якого дитина перебуває в повній залежності від дорослих – батьків, педагогів. Тому неналежний підхід, поведінкові, соціальні й емоційні проблеми, що виникають у цьому віці, приводять до важких наслідків у майбутньому[2, с. 11].

Важливість виховання здорового способу життя у дошкільників обумовлена розумінням, що лише з самого раннього дитинства можна прищепити основні знання, навички і звички з охорони здоров'я, які згодом перетворяться у важливий компонент

загальної культури людини і вплинуть на формування здорового способу життя усього суспільства. Саме у дошкільному віці закладається майбутній потенціал здоров'я, це найважливіший час для виховання здорового способу життя. Діти дошкільного віку вже здатні розуміти й усвідомлювати залежність стану здоров'я від способу життя. Такий стан потребує пошуку оптимальних форм і шляхів зміцнення здоров'я дітей, зокрема, дошкільного віку. З огляду на це особливої актуальності набуває проблема фізичного виховання дітей старшого дошкільного віку. Для досягнення представниками цієї вікової групи належного рівня рухової підготовленості необхідно підвищити вимоги до організації та реалізації співпраці дошкільного навчального закладу і сім'ї як потужних виховних інститутів [4, с.55].

Інтерес – форма прояву пізнавальної потреби, що забезпечує спрямованість особистості на усвідомлення цілей діяльності і тим самим сприяє орієнтуванню, ознайомленню з новими фактами, більш повному і глибокому відображенню дійсності. Суб'єктивно інтерес виявляється в емоційному тоні, який набуває процес пізнання. Мотив – спонукання до діяльності, пов'язане із задоволенням потреб людини. Пов'язаний він із задоволенням наявних потреб суб'єкта діяльності, а тому відіграє спонукальну функцію, зумовлює предметну спрямованість активності людини. Розрізняючи мотиви, дитина розуміє, чому потрібно вчитися, але це може і не спонукати його до навчальної діяльності. Мотивація – система спонукань які зумовлюють активність організму та визначають її спрямованість. Навчальна мотивація ґрунтується на потребі, яка стимулює пізнавальну активність дитини, її готовність до засвоєння знань. Потреба не визначає характеру діяльності, її предмет окреслюється тоді, коли людина починає діяти. Спонукальна (мотиваційна) складова навчальної діяльності охоплює пізнавальні потреби, мотиви і сенси навчання. Важливою умовою учіння є наявність пізнавальної потреби і самовдосконалення, самореалізації та самовираження [5, с.128].

На жаль, за даними найоптимістичніших наукових досліджень, сьогодні фізичним вихованням дітей цікавиться не більше 20% батьків, педагоги повинні прагнути зробити батьків кожного вихованця прихильниками фізичної культури, а отже, своїми спільниками. Для успішного залучення всіх дітей до занять фізичними вправами необхідно, передусім, переконати батьків в оздоровчій ролі фізичної культури, показати їм, що в коло завдань фізичного виховання входить і формування звички до праці, зокрема навчальної.

Рухових дій переважно навчає дитячий садок. Для оздоровчо-загартовуючого впливу на організм, формування постави, виховання гігієнічних навичок – кращі умови має сім'я [3, с.6].

Учені вважають, що найефективнішою є фонові рухова активність, під час якої у вихованців виникають асоціації, тобто активізується образно-рухове сприймання. Передача знань під час гри дає змогу залучати не тільки довільну, а й мимовільну пам'ять дитини.

Однією з найактуальніших і найефективніших видів розвивальної гри є гра-стратегія – складна багатопланова діяльність, яка передбачає певну послідовність спрямованих сукупних дій усіх учасників гри, з якими треба домовитися, об'єднати зусилля, не раз робити особистий та колективний моральний та інтелектуальний вибір. Гра посідає чільне місце в системі фізичного виховання дошкільнят. Вона активізує дитину, сприяє підвищенню її життєвого тону, задовольняє особисті інтереси та соціальні потреби. Емоційно насичені фізично-ігрові вправи стимулюють інтерес до виконання тих чи інших дій, що активізують рухову та пізнавальну діяльність, фізичний розвиток особистості [1, с.5].

На формування інтересу до спортивної діяльності у старших дошкільників впливають наступні чинники: інтенсивний фізичний розвиток дитячого організму в старшому дошкільному віці обумовлює біологічну потребу в рухах, завдяки чому формується процесуальна мотивація. Врахування найсуттєвіших чинників та створення відповідних умов: проведення організаційних форм фізичного виховання на високому методичному рівні, самостійна рухова діяльність дітей у вільний від занять час сприяють вихованню навчально-пізнавальних, процесуальних, результативних мотивів та мотивів благополуччя, які

спостерігались в підвищенні інтересу дошкільного віку до занять фізичною культурою, різноманітних іграх виконання тих чи інших дій, що активізують рухову та пізнавальну діяльність спортивного змісту. Під час проведення заходів фізично-оздоровчого характеру для дітей створюється позитивна, емоційно-насичена атмосфера. Це є привабливим для дітей і сприяє виникненню стійкого інтересу до заняття фізичними вправами та підтримкою власного здоров'я.

Список використаних джерел

1. Богиніч О. Л. Фізичне виховання дітей дошкільного віку засобами гри: навч. посіб. / О. Л. Богиніч; Міністерство освіти і науки України, НПУ імені М. П. Драгоманова. – 2-ге вид. – К.: НПУ, 2007. – 140 с.
2. Змановский Ю.Ф. Здоровый дошкольник / Ю.Змановский // Дошкольное воспитание. –1995. – № 6. – С. 11-17.
3. Литвиненко І. Відповідальність за власне здоров'я формуємо разом з батьками / І. Литвиненко //Дошкільне виховання. – 2005. –№ 1. – С. 6-7.
4. Лохвицька Л. В. Дошкільникам про основи здоров'я: навч.-метод. посіб. // Л.В. Лохвицька, Т. К. Андрющенко. – 2-ге вид., оновл. – Тернопіль: Мандрівець, 2008. – 192с.
5. Лущик І.В. Фізичне виховання дітей дошкільного віку. Шостий рік життя [Текст] : [метод. посібник] / І.В. Лущик. – К.: Основа, 2007. – 224 с.
6. Ляшенко Г.І. Фізіологічні особливості дітей дошкільного віку / Г.І. Ляшенко. – К., 1982. – С.5-18.

ВИКОРИСТАННЯ МОДЕЛЮВАННЯ В РОБОТІ З РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ

Нездюр А. В., здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти IV курсу спеціальності 012 Дошкільна освіта

Маліновська Н.В., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т.І.
Рівненський державний гуманітарний університет

Ефективним напрямом вдосконалення процесу навчання дітей дошкільного віку рідної мови є використання наочного моделювання.

Психологічні дослідження О.В.Запорожця, О.М.Леонтєва, М.М.Подд'якова, Л.А.Венгера дозволяють стверджувати, що ще в дошкільному віці формується загальна пізнавальна здатність дитини – здібність до опосередкування, одним із видів якого є здібність до наочного моделювання.

Під наочним моделюванням психологи розуміють сукупність дій із побудови, перетворення й використання системи, яка сприймається наочно (схеми, абстракції, моделі). В основі моделювання лежить принцип заміщення реального предмета, явища, факту іншим предметом, зображенням, знаком, символом.

Умовними замінниками (елементами моделі) можуть виступати символи будь-якого характеру: геометричні фігури, символічні зображення предметів (умовні позначення, силуети, контури, піктограми), плани й умовні позначення.

У закладах дошкільної освіти метод наочного моделювання широко використовується з метою формування у дітей мовленнєвої компетенції. Цей метод сприяє кращому запам'ятовуванню дітьми змісту нового матеріалу, розвитку у них уяви, фантазії, образності мислення, від яких залежить яскравість і образність мовлення [2, с.53].

Формування навичок наочного моделювання відбувається в певній послідовності з постійним збільшенням частки самостійної участі дошкільників.

ЗМІСТ

<i>Александрова С.В.</i> РОЛЬ ТВОРЧОЇ ГРИ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ЛОГІКО-МАТЕМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	4
<i>Андреюк С.А.</i> ДИДАКТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ РОЗВИВАЛЬНИХ ІГОР ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	6
<i>Андрощук А.А.</i> НАРОДНА МАТЕМАТИКА ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЕЛЕМЕНТАРНИХ МАТЕМАТИЧНИХ УЯВЛЕНЬ.....	7
<i>Базака О.В.</i> ОПТИМІЗАЦІЯ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	8
<i>Бачинська Л. П.</i> ФОРМУВАННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ УЯВЛЕНЬ ПРО ГЕОМЕТРИЧНІ ФІГУРИ ЗА ДОПОМОГОЮ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ.....	10
<i>Бичук С.Б.</i> ЗНАЧЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ФОРМ РОБОТИ З БАТЬКАМИ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ.....	12
<i>Блищук А.В.</i> ФОРМУВАННЯ ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ В ІНКЛЮЗИВНИХ ГРУПАХ.....	14
<i>Боднарівська А.І.</i> ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ПОШУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	15
<i>Бондарчук О.В.</i> ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМИ ЗБЕРЕЖЕННЯ ЗДОРОВ'Я ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	17
<i>Боровець М.Б.</i> ОРГАНІЗАЦІЯ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУЧАСНИХ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ НА ОСНОВІ ІННОВАЦІЙ.....	19
<i>Бурчак К.І.</i> ФОРМУВАННЯ У ДОШКІЛЬНИКІВ ЕМОЦІЙНО-ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДОВКІЛЛЯ ЗАСОБАМИ ДИДАКТИЧНОЇ ГРИ.....	20
<i>Василишин С.С.</i> ЗАСТОСУВАННЯ ЧЕРГУВАНЬ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНО-ВОЛЬОВИХ ЯКОСТЕЙ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	22
<i>Войтович О.В.</i> ЧИННИКИ СТАНОВЛЕННЯ ЕМОЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	24
<i>Войтович О.В.</i> ЕМОЦІЙНА КУЛЬТУРА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ У СВІТЛІ ПРОБЛЕМ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ.....	25
<i>Войтюк В.С.</i> ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ПОШУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ У ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	27
<i>Гаврилюк О.О.</i> ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНОСТІ ДІТЕЙ ЗАСОБАМИ ПРИРОДИ... ..	29
<i>Гаврилюк М.В.</i> ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ЗНАТЬ ДІТЕЙ СТАРШОГО ВІКУ ЯК ЗАВДАННЯ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	30
<i>Гелюта В.В.</i> ПЕДАГОГІЧНА МАЙСТЕРНІСТЬ ЯК ОСНОВА ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОЇ МОДЕЛІ ВИХОВАТЕЛЯ ЗДО.....	32
<i>Гензерська М.Я.</i> ОСОБЛИВОСТІ НЕВЕРБАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ.....	33
<i>Гілянчук В.В.</i> ЗАСОБИ ОПТИМІЗАЦІЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	35
<i>Гладковська М.В.</i> ВИХОВАННЯ БЕЗПЕЧНОЇ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ: ЗМІСТОВИЙ АСПЕКТ.....	36
<i>Годунок Я.В.</i> ФОРМУВАННЯ ДРУЖНИХ СТОСУНКІВ ДОШКІЛЬНИКІВ У КОЛЕКТИВНІЙ ПРАЦІ.....	38
<i>Годунок Я.В.</i> ВПЛИВ УЧАСТІ В КОЛЕКТИВНІЙ ПРАЦІ НА ФОРМУВАННЯ ДРУЖНИХ СТОСУНКІВ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	40
<i>Гордійчук А.С.</i> ОСОБЛИВОСТІ МОВЛЕННЕВОЇ АКТИВНОСТІ У ДІТЕЙ З РДА.....	41
<i>Гречун І.П.</i> РОЗВИТОК СЛОВЕСНОЇ ТВОРЧОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ КАЗКИ.....	42

<i>Груша В.О.</i> ІНТЕГРОВАНЕ ЗАНЯТТЯ ЯК ФОРМА ВАЛЕОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	44
<i>Губеня А.О.</i> РОЗВИТОК ОПИСОВОГО МОВЛЕННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ	45
<i>Давидюк І.А.</i> ФОРМУВАННЯ ОБРАЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	46
<i>Давидюк Т.В.</i> ВИКОРИСТАННЯ ІГОР-ГОЛОВОЛОМОК У ФОРМУВАННІ УМІНЬ І НАВИЧОК РОЗУМОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	48
<i>Данилюк О.В.</i> РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В ПРОЦЕСІ ЗАЛУЧЕННЯ ДО ДІЯЛЬНОСТІ.....	50
<i>Данчук О.І.</i> РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ ГІПЕРАКТИВНИХ ДІТЕЙ-ЛОГОПАТІВ.....	51
<i>Дахнова І.М.</i> МУЛЬТФІЛЬМИ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОРАЛЬНИХ ПОЧУТТІВ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	53
<i>Дембовська Ю.О.</i> КАЗКОТЕРАПІЯ ЯК ЗАСІБ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	55
<i>Димарчук Л. В.</i> ФОРМУВАННЯ ІНТЕРЕСУ ДО МАТЕМАТИКИ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	56
<i>Дікал Н.Ю.</i> ФОРМУВАННЯ ЕЛЕМЕНТАРНИХ МАТЕМАТИЧНИХ УЯВЛЕНЬ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ КАЗКИ.....	58
<i>Дікал Н.Ю.</i> ФОРМУВАННЯ ПОЧАТКОВИХ МАТЕМАТИЧНИХ УЯВЛЕНЬ ДОШКІЛЬНИКІВ ЯК ЗАВДАННЯ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	59
<i>Дравецька О.М.</i> ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ НАРОДНОЇ ГРИ.....	61
<i>Дубницька Н.Я.</i> РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДОШКІЛЬНИКІВ У ПРОЦЕСІ РОБОТИ З КАЗКОЮ НА МУЗИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ.....	62
<i>Дутчак Т.І.</i> ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ФОРМУВАННЯ ГЕНДЕРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ У ДОШКІЛЬНИКІВ.....	64
<i>Жовнір А.О.</i> ВИХОВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ ДОШКІЛЬНИКІВ У СІМ'ї.....	65
<i>Захарчук Н.П.</i> ФОРМУВАННЯ ВИРАЗНОСТІ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ ТЕАТРАЛІЗОВАНИХ ІГОР.....	66
<i>Зелінська К.М.</i> ЗМІСТ ПЕДАГОГІЧНИХ УМОВ ЦІЛІСНОГО ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТІСНОСТІ У ПРОЦЕСІ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ.....	68
<i>Зозуля О.І.</i> ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	70
<i>Іванчук К.О.</i> ГЕНДЕРНІ АСПЕКТИ ТРИВОЖНОЇ ПОВЕДІНКИ ДОШКІЛЬНИКІВ... ..	72
<i>Ігнатюк Т.В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ДОШКІЛЬНИКІВ ДО ОВОЛОДІННЯ ПИСЕМНИМ МОВЛЕННЯМ.....	73
<i>Кардаш Н.О.</i> РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНО-КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ-ЛОГОПАТІВ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	75
<i>Кидюк В.М.</i> ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ АКТИВІЗАЦІЇ РУХОВОГО РЕЖИМУ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	76
<i>Кирилюк І.В.</i> ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ ПРИЙОМІВ У НАВЧАННІ ЗОБРАЖУВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ РІЗНОВІКОВОЇ ГРУПИ.....	78
<i>Кичурчак Н.В.</i> ВПЛИВ СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ НА РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ ДОШКІЛЬНИКА.....	80
<i>Кіряк Т.І.</i> ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ В ПЕРІОД АДАПТАЦІЇ ДО ДИТЯЧОГО САДКА.....	81
<i>Ковалевич О.П.</i> СВЯТА І РОЗВАГИ ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗА ТРАДИЦІЯМИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.....	82
<i>Ковальчук Ю.О.</i> ОСОБЛИВОСТІ ОСВІТНЬОЇ РОБОТИ, СПРЯМОВАНОЇ НА ЗАСВОЄННЯ ДІТЬМИ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ПРАВИЛ ПОВЕДІНКИ У ГРОМАДСЬКИХ МІСЦЯХ.....	84

<i>Ковальчук Т.В.</i> ПОГЛЯДИ М. МОНТЕССОРІ НА РОЛЬ ПРИРОДИ У ВИХОВАННІ ДИТИНИ.....	86
<i>Ковальчук Т.В.</i> «ЕКОЛОГІЧНА СТЕЖИНА» - ЕКОЛОГО-РОЗВИВАЛЬНЕ СЕРЕДОВИЩЕ В ЗДО.....	88
<i>Козак М.В.</i> ВПЛИВ СПІЛКУВАННЯ З ДОРΟΣЛИМ НА ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ДОСВІДУ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	89
<i>Козак М.В.</i> ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ДОСВІДУ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПРОЦЕСІ ЇХ СПІЛКУВАННЯ З ДОРΟΣЛИМИ.....	91
<i>Козачук О.Б.</i> ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	92
<i>Козік Т.І.</i> ФОРМУВАННЯ В ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ МОВЛЕННЯ ОПИСОВОГО ТИПУ.....	94
<i>Компан Б.В.</i> ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	95
<i>Корнійчук І.С.</i> ФОРМУВАННЯ ПОЧУТТЯ СПРАВЕДЛИВОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	97
<i>Корчак В.В.</i> ЗАНЯТТЯ З МАТЕМАТИКИ ЯК ЕФЕКТИВНА ФОРМА РОБОТИ З СЕНСОРНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	99
<i>Кошлата М.А.</i> ФОРМУВАННЯ СТАТЕВО-РОЛЬОВОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	100
<i>Кримчук І.О.</i> ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ ТЕАТРАЛІЗАЦІЇ.....	102
<i>Крупенко В.В.</i> ФОРМУВАННЯ КОНФІКТОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	103
<i>Кулішова О.В.</i> ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ГОТОВНОСТІ ДІТЕЙ ДО НАВЧАННЯ В ШКОЛІ.....	105
<i>Кухновець Л.П.</i> ГОТОВНІСТЬ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ВАЖЛИВА ПРОФЕСІЙНА ЯКІСТЬ ПЕДАГОГА.....	106
<i>Куцук Ю.В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ МАТЕМАТИЧНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	107
<i>Кушнір Л.Ю.</i> ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	109
<i>Лавренюк В.М.</i> РІВЕНЬ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНИХ ПРОЦЕСІВ У ПЕРІОД ДОШКІЛЬНОГО ДИТИНСТВА.....	110
<i>Левчук О.В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ДИДАКТИЧНОЇ ГРИ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ УЯВЛЕНЬ ПРО МНОЖИНУ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	112
<i>Лісовець А.М.</i> ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ДРУЖНІХ ВЗАЄМИН У ДІТЕЙ В ІГРОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	114
<i>Лопачук Т.А.</i> РОЛЬ ТА МІСЦЕ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА У ВИХОВАННІ В ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЛЮБОВІ ДО УКРАЇНИ.....	115
<i>Люшин С.Ю.</i> ЕМОЦІЙНО-ЦІННІСНИЙ РОЗВИТОК ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ НАРОДНОЇ КАЗКИ.....	117
<i>Ляшук А.В.</i> ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЧУЙНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	119
<i>Малініч І.С.</i> ВИХОВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДОВКІЛЛЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	120
<i>Марковець Н.А.</i> СУТНІСТЬ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ.....	122
<i>Мартинюк О.В.</i> РІВНІ СФОРМОВАНОСТІ КУЛЬТУРИ ПОВЕДІНКИ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	123
<i>Миколаюк М.М.</i> РОЗПОВІДЬ-РОЗДУМ ЯК ТИП ЗВ'ЯЗНОГО МОНОЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ.....	125

<i>Миронець І.В.</i> ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНИХ НОРМ ПОВЕДІНКИ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	126
<i>Мурашко Л.О.</i> ВИХОВАННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ КАЗКИ У ПЕДАГОГІЧНІЙ СПАДЩИНІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО.....	127
<i>Муштук С.Ю.</i> ВИХОВАННЯ ІНТЕРЕСУ ДО ЗАНЯТЬ З ФІЗКУЛЬТУРИ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	129
<i>Нездюр А.В.</i> ВИКОРИСТАННЯ МОДЕЛЮВАННЯ В РОБОТІ З РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	131
<i>Огородник А.М.</i> ФОРМУВАННЯ СХИЛЬНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ДО РЕСУРСНОГО ОБМІНУ.....	133
<i>Ожелевська Д.О.</i> РОЗВИТОК СЛОВНИКА ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗНМ ЗАСОБАМИ ПОЕТИЧНИХ ТВОРІВ.....	135
<i>Панасюк К.А.</i> РОЛЬ ТЕАТРАЛІЗОВАНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В НАВЧАННІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ТВОРЧОГО РОЗПОВІДАННЯ.....	136
<i>Панасюк П.О.</i> СИСТЕМА РОБОТИ, СПРЯМОВАНА НА ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	137
<i>Панчук С.І.</i> ЕФЕКТИВНІСТЬ СЮЖЕТНО-РОЛЬОВОЇ ГРИ ДЛЯ РОЗВИТКУ НАОЧНО-ОБРАЗНОГО МИСЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	139
<i>Парфенюк І.Ю.</i> ОЦІННО-ЕТИЧНІ СУДЖЕННЯ ЯК СКЛАДНИК ОЦІННО-ЕТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ.....	141
<i>Петрушенко І.В.</i> ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИХОВАННЯ НАПОЛЕГЛИВОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	142
<i>Пилипець А.А.</i> РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	143
<i>Поліщук Н.І.</i> ОСОБЛИВОСТІ ГУМАНІСТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ У СІМ'ї.....	145
<i>Подійом О.І.</i> ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНЕ МИСТЕЦТВО ЯК ЗАСІБ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	147
<i>Полюхович Т.В.</i> УКРАЇНСЬКИЙ ДИТЯЧИЙ НАРОДНИЙ ФОЛЬКЛОР ЯК ЗАСІБ МОРАЛЬНО-ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	148
<i>Прозапас І.Р.</i> ВИКОРИСТАННЯ ТЕАТРУ У ВИХОВАННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	149
<i>Путіло Р.О.</i> ФОРМУВАННЯ ГУМАННОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДОВКІЛЛЯ В ІГРОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	150
<i>Романцова Ю.В.</i> ВИХОВАННЯ САМОСТІЙНОСТІ В ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В ТРУДОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	152
<i>Романюк Г.А.</i> НАРОДНІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ НАВЧАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЛІЧБИ.....	154
<i>Савостьянова В.М.</i> ОСОБЛИВОСТІ УЯВЛЕНЬ ПРО СУЧАСНІ ПРОФЕСІЇ ДОРОСЛИХ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	156
<i>Семенюк М.М.</i> СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ-ЛОГОПЕДІВ У ПЕДАГОГІЧНОМУ ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	157
<i>Семенюк Н.С.</i> ФОРМУВАННЯ ЖИТТЄВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ОСОБИСТОСТІ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНИКА У ІГРОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	159
<i>Сімончук А.В.</i> РОЗВИВАЛЬНЕ СЕРЕДОВИЩЕ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ СВІТОГЛЯДУ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	161
<i>Соловей Д.А.</i> ВИХОВАННЯ ГУМАННИХ ПОЧУТТІВ ЯК ОСНОВА ФОРМУВАННЯ МІЖОСОБИСТІСНИХ ВЗАЄМИН ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	163
<i>Стасюк Ю.І.</i> ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ СКЛАДОВІ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗАСОБАМИ ХУДОЖНЬО-ПРОДУКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	164

<i>Стачинська О.В.</i> ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ЗАСОБАМИ СПІЛКУВАННЯ.....	166
<i>Сташко С.С.</i> МЕТОДИ МІНІМІЗАЦІЇ СИНДРОМУ ГІПЕРАКТИВНОСТІ В ПРОЦЕСІ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ДІТЕЙ.....	167
<i>Строк Ю.В.</i> ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У РІЗНОВІКОВІ ГРУПІ..	169
<i>Сюрвасева К.С.</i> ФОРМУВАННЯ ГУМАННИХ ПОЧУТТІВ У ДІТЕЙ ЧЕРЕЗ ВЗАЄМОДІЮ З СЮЖЕТНОЮ ІГРАШКОЮ.....	172
<i>Теслюк М.-Р.І.</i> ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ САМООСВІТИ У МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ.....	173
<i>Трачук М.В.</i> ВЗАЄМОДІЯ ЛОГОПЕДА З ВИХОВАТЕЛЯМИ ТА БАТЬКАМИ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ З МЕТОЮ ПРОФІЛАКТИКИ МОВЛЕННЄВИХ ПОРУШЕНЬ У МОЛОДШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	175
<i>Форсюк О.С.</i> ОЗНАЙОМЛЕННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ З ПРИРОДОЮ КОСМОСУ.....	177
<i>Цинко К.Б.</i> ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ «Я» У ДОШКІЛЬНИКІВ.....	178
<i>Черняк Л.Л.</i> ДИДАКТИЧНА КАРТИНА ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	180
<i>Чорнобай І.О.</i> ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЯК ВАЖЛИВИЙ АСПЕКТ РЕАЛІЗАЦІЇ БАЗОВОГО КОМПОНЕНТУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	181
<i>Чорноус Н.О.</i> АРТ-ТЕРАПІЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ.....	184
<i>Чучак К.О.</i> ПІДГОТОВКА ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ДО ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ДИДАКТИЧНОЇ ГРИ.....	185
<i>Швець Н.М.</i> ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ БЕРЕЖЛИВОСТІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	187
<i>Шумік Л.С.</i> ВЗАЄМОДІЯ ДИТИНИ МОЛОДШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ І ДОРОСЛОГО В ПРОЦЕСІ ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	188
<i>Юрим О.М.</i> ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО РОЗВИТКУ ПОШУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	190
<i>Яковець Ю.Е.</i> МОЖЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ФРЕБЕЛІВСЬКОЇ СИСТЕМИ ВИХОВАННЯ У ДОШКІЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.....	191
<i>Ячменник Р.О.</i> РОЗВИТОК ДОПИТЛИВОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	193

Наукове видання

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ДОШКІЛЬНОЇ ТА КОРЕКЦІЙНОЇ ОСВІТИ**

Збірник наукових праць студентів та молодих учених

ВИПУСК 1

Комп'ютерна верстка
Трачук М.В.

Підписано до друку 30.11.2018 р.
Формат 60x84 1/16.
Папір офісн.
Гарнітура «Times».
Друк цифр.
Ум. друк. арк. 11,6.
Наклад 150 пр.

Редакційно-видавничий відділ
Рівненського державного гуманітарного університету
33028 м. Рівне, вул. С. Бандери, 12